

Biennial 2064

Una recerca de Roc Albalat, Clara Boj i Diego Díaz, María Cañas, Col·lectiu Estampa, Núria Giménez Lorang, Jorge Luis Marzo, Júlia Montilla, Àngela Novo, Roc Parés, Arturo fito Rodríguez

Del 3 de juny al 25 de setembre de 2022

Inauguració, divendres 3 de juny a les 19h

Bòlit_LaRambla i Bòlit_PouRodó

Una coproducció de Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, La Virreina Centre de la Imatge de Barcelona i el Centre de Cultura Contemporània del Carme de València.

El proper divendres 3 de juny a les 19h al Bòlit_LaRambla tindrà lloc la inauguració de l'exposició "Biennial 2064", una recerca de Roc Albalat, Clara Boj i Diego Díaz, María Cañas, Col·lectiu Estampa, Núria Giménez Lorang, Jorge Luis Marzo, Júlia Montilla, Àngela Novo, Roc Parés i Arturo fito Rodríguez. L'acte continuarà al Bòlit_PouRodó que és l'altre espai on es desplega aquesta mostra que ha estat coproduïda entre el Bòlit, La Virreina

Centre de la Imatge (Barcelona) i el Centre de Cultura del Carme (València) on itinerarà durant la propera tardor i el 2023, respectivament.

“Biennal 2064” és una exposició sobre els oracles en l'era de la intel·ligència artificial. Quan el futur es prediu, es descarta del present tot allò que no el fa possible. Alhora, s'edita el passat només en relació a la predicció. Això té lloc ara mateix, i ens permet veure què passa amb la memòria en un règim de dades revolucionari en que les imatges dipositàries de la vida s'han fet vidents i diuen coses que no sabem.

La fal·lera per endevinar el futur no té límits. Economistes, artistes, intel·lectuals, urbanistes, farmacèutics i profetes de tot tipus, han passat segles intentant anticipar-se al que ha d'arribar, subvertint el destí i l'atzar a parts iguals. Aquesta mania acaba determinant el que té interès, del que no, allò que cal que mirem, comentem i compartir, i el que no. D'altra banda, tot allò que la cultura hegemònica “descarta” sovint ha acabat sent més rellevant que tot el que passa sota el focus principal. Però mirar al futur és també mirar al passat, és més: sobretot és mirar el passat. Aquest sistema de prediccions on hi ha en joc models econòmics, culturals, propostes artístiques... sempre s'ha assentat en elements del passat, treballant des del revisionisme històric, la hibridació de formes i els anacronismes. Convocar el futur és, també, una manera d'al·lucinar sobre el passat. Avui en dia, tenim noves eines per afinar aquestes “tendències de futur”, com són els algoritmes d'autoaprenentatge, que filtren bases de dades que nosaltres generem a través de les plataformes socials i, en general, de la nostra vida digital connectada. Aquests algoritmes no només són usats per les grans

firmes tecnològiques o grans empreses, també pels polítics i pel propi sistema de l'art. No és gratuït que l'abril passat l'empresari multimillonari Elon Musk presentés Dall-e, una intel·ligència artificial que és capaç de crear obres d'art a partir de les que ja existeixen.

“Biennal 2064” és una exposició que aborda els efectes dels règims de predicció en la producció cultural a partir d'una ficció que té lloc d'aquí quaranta anys. Es tracta d'una producció dominada pels algorismes i per la mentalitat de les indústries de dades (*data economy*), el resultat de la qual és The App, un espai virtual capaç d'enregistrar i reproduir qualsevol ficció artística, sempre que hagi estat imaginada.

La Biennal Mundial d'Art del 2064 , administrada per The App, la converteix en el certamen cultural més rellevant del món. Tanmateix, The App també revela l'existència de “gaps” (buits, forats, escletxes) en les dades atribuïbles a experiències i pràctiques culturals del passat que no havien estat processades.

Quan el futur es prediu, el present es veu amb l'obligació de fer-lo possible i a “descartar” el que no és útil perquè la predicció es produeixi. Alhora, pronosticar significa mapejar el passat i “descartar-hi” tot allò que no justifica la predicció feta. I tot això passa en un context revolucionari en que les imatges són dipositàries dels desitjos, dels auguris i de les ficcions teatrals de l'espècie humana. Són també oracles, ara fets a mida i amb vides pròpies que trastoquen el temps comú fent que les agulles girin diferents per tothom. Rastrear, identificar i posar en valor aquestes experiències és un

dels objectius de l'exposició, amb la voluntat de traçar tot allò que va quedar fora de la predicció i presentar-ho, d'una banda, mostrant l'oracle i, en segon lloc, des d'un esgavellat "salón des refusés" on els descarts brillen per si sols.

El projecte neix de l'interès comú en descriure la gènesi de la societat oracular en el marc de l'actual cultura científica, tan capficada amb les dades (mètrica digital en entorns socials, estadístiques, indicadors, corbes de creixement d'un virus...), a mesura que les tècniques i les tecnologies estadístiques operades des de la intel·ligència artificial arrelen socialment. L'objectiu final d'aquest projecte, per tant, no és un exercici de ciència ficció, sinó que es tracta de descriure la implantació actual dels models de governança matemàtica en un context percebut com a incert i volàtil, i els seus efectes en la constitució de les memòries culturals.

"Biennial 2064" presenta algunes d'aquestes esquerdes i singularitats sorgides de les retro-prediccions més avançades, com les accions de Kriska Li als anys 30, els primers fets d'unfuture, el descartisme, els corrents psíquics dels 40, els iconostàsics. Totes elles revelen experiments destinats a desdir l'oracle, a interrompre la predicció. Són memòries que s'interposen en la història. Per espais, al Bòlit_LaRambla trobem el temple audiovisual de Clara Boj i Diego Díaz, un equip artístic que fa temps que explora els efectes de la governança algorítmica en les percepcions de l'espai i el temps. Aquest dona pas a l'Oracle, una instal·lació en vídeo signada per Àngela Novo, i que funciona com aporta d'entrada als continguts de l'exposició. També hi ha un petit espai de documentació amb llibres de la primera col·lecció de The App dedicada a la investigació acadèmica.

Al Bòlit_PouRodó es despleguen les propostes d'unfuture, Àngela Novo, Roc Parés i Estampa a l'entorn dels fets de la Voyager; els vídeos de Núria Giménez Lorang, vinculats a peces rescatades que van ser cancel·lades al seu moment per ser políticament incorrectes i incòmodes; els de Julia Montilla sobre la figura de Kriska Li i es tanca amb l'audiovisual de María Cañas que fa temps que explora els resultats d'una cultura accelerada.

BIOGRAFIES

Roc Albalat (Barcelona, 1980). Dissenyador, realitzador audiovisual i investigador. Membre d'Estampa, un col·lectiu artístic centrat en investigacions, obres i publicacions que realitzen una aproximació crítica a la intel·ligència artificial: Omplir segons contingut (2022, Centre d'Art Maristany), Auspícis (2020, Col·lecció d'Art Banc Sabadell); Termes i condicions (2020, Beca GC-OSIC); Smile! You're out of camera i 3.409 Worker (2020, Getxophoto); Deep Blue Rhapsody (2019, Kosmopolis, Premi Lletra); Estrafet. Eloqüència i polifonia per a xarxes neuronals (2019, Beca GC-OSIC); Espais latents. Imaginacions maquíniques (2018, Beca GC-OSIC) o El mal alumne. Pedagogia crítica per intel·ligències artificials (2018, Barcelona Producció). És també professor a BAU Centre Universitari d'Arts i Disseny de Barcelona. www.tallerestampa.com

Estampa és un grup de realitzadors, programadors i investigadors que treballen en els àmbits de l'audiovisual experimental i els entorns digitals. La seva pràctica es basa en una aproximació crítica i arqueològica a les tecnologies audiovisuals, en la investigació de les eines i ideologies de la

intel·ligència artificial i en els recursos de l'animació experimental. Els seus darrers projectes són la instal·lació *Espècies marcianes* per a l'exposició *Mart. El mirall vermell* (2021, CCCB), l'exposició *BCN 1965-1975. Una mirada des de la intel·ligència artificial* (2021, Castell de Montjuïc), la instal·lació *Cambres fosques de la ideologia* (2022, Ars Electronica Garden Barcelona); *Imágenes huéspedas* (2022, Tabakalera), *M'has parlat i t'he dit que et vaig dir que no et digui* amb Irene Solà (2019, SWAB). www.tallerestampa.com

Clara Boj (Murcia, 1975) i **Diego Díaz** (Murcia, 1975) formen el col·lectiu *LaLaLab*. Treballen plegats des de l'any 2000. Els seus projectes involucren la noció de l'espai públic transformat per les noves tecnologies digitals, la ciutat híbrida. Recentment, estan treballant amb tècniques d'aprenentatge automàtic per analitzar com els ordinadors poden entendre i predir el nostre futur. Els seus projectes i obres han estat exposats a festivals, museus i centres d'art amb reconegut prestigi internacional com: Singapore Art Museum (Singapore), Kiasma Museum (Hèlsinki), Daejeon Museum of Art (Corea del Sud), Kumu Art Museum (Tallinn), ZKM (Karlsruhe), Ars Electronica (Linz), Transmediale (Berlín), File (Rio de Janeiro), ISEA (San José, Califòrnia), *Big Day Out* (itinerant per Austràlia), *Amber* (Istanbul), *Exit Festival* (itinerant per França) i nacionals com: *La Laboral Centre d'Art i Creació Industrial* (Gijón), *La Casa Encesa* (Madrid), *Ars Santa Mònica* (Barcelona), *Els Baluard* (Palma de Mallorca), *Bolit La Rambla* (Girona), *Sonar* (Barcelona) entre d'altres. <http://www.lalalab.org>

María Cañas (Sevilla, 1972). Agitadora cultural, iconoclasta audiovisual i piròmana de ments. Llicenciada en Belles Arts i Doctora en Estètica i Història de la Filosofia per la Universitat de Sevilla. Practica una video guerrilla que

s'introdueix en els tòpics i els prejudicis per dinamitar-los i la “risastència”:
l'humor de tots els colors de les multituds connectades, com a estratègia
d'insurgència o, si més no, de resistència o supervivència. El seu treball es
comparteix a internet i ha estat exhibit a multitud de festivals, fires,
esdeveniments, centres d'art, museus, espais autogestionats, universitats i
galeries nacionals i internacionals. La seva obra ha estat guardonada amb
nombrosos premis a tot el món. www.animalario.tv

Núria Giménez Lorang (Barcelona, 1976). Va estudiar Periodisme, Relacions
Internacionals i Realització de Cinema Documental. Ha viscut a Berlín, París i
Londres, on ha exercit diversos tipus de treball, la majoria sense cap relació
amb el cinema ni entre ells. En l'última dècada, ha anat ampliant la seva
formació en seminaris i classes magistrals de diversos professionals i
cineastes, entre d'altres, Isaki Lacuesta, Andrés Duque, Virginia García del
Pino, Ricardo Íscar, Sergei Dvortsevoi, Mercedes Álvarez, Patricio Guzmán,
Carmen Ávalos, Wang Bing, Werner Herzog o Frederick Wiseman. Ha
realitzat un curtmetratge, Kafeneio (2016) i un llargmetratge, My Mexican
Bretzel (2019). <https://bretzelandtequila.com/en/home-eng/>

Jorge Luis Marzo (Barcelona, 1964). Historiador de l'art, doctor en Estudis
Culturals, professor titular a BAU Centre Universitari de Disseny de
Barcelona i membre de GREDITS (Grup de Recerca en Disseny i
Transformació Social). Ha desenvolupat nombrosos projectes col·laboratius
en relació a les polítiques de la imatge, en format expositiu, editorial i
acadèmic. Els més recents són: La corba. El relat matemàtic de la pandèmia
(ICUB, 2021); Las videntes. Imágenes en la era de la predicción (Arcàdia,
2021); Actuar en la emergencia. La agencia del diseño en la pandèmia de la

COVID-19 (RAER, 2021-2023); Fantasma'77. Iconoclàstia espanyola (Tecla Sala, CCCC, RU, Solleric, 2020); Iconografía post-millennial (Morsa, 2019); After Post-Truth (Artnodes, 2019); La competencia de lo falso. Una historia del fake (Cátedra, 2018); Espectres (Virreina, 2017); Fake. No es verdad, no es mentira (IVAM, 2016); Arte en España (1939-2015). Ideas, prácticas, políticas (Cátedra, 2015). www.soymenos.net

Julia Montilla (Barcelona, 1970). Les seves obres operen sobre dispositius visuals molt variats (vídeo, escultura, fotografia, instal·lacions, edicions, llibre d'artista, projectes web, etc.). És llicenciada en Belles Arts (Universitat de Barcelona, 1994) i Màster en Produccions artístiques i Recerca (UB, 2012). En el 2012 va guanyar la Beca per a la Creació Artística Fundació Guasch Coranty. Ha participat en exposicions en el PS1-MoMa (Nova York), el Centre de Fotografia (Salamanca), La Virreina o l'Espai 13.

Roc Parés (Ciutat de Mèxic, 1968). Artista investigador en comunicació interactiva. Compromès amb una cultura interdisciplinària, que defensa pel seu potencial emancipador, ha explorat les interseccions entre art, ciència, tecnologia, pensament i societat. Els seus treballs es caracteritzen per l'experimentació poètica i crítica amb els mitjans digitals i han estat presentats, publicats i exhibits internacionalment. Ha col·laborat amb desenes d'artistes, científics, enginyers, institucions i col·lectius amb qui ha impulsat algunes plataformes pioneres en l'art electrònic. Doctor en Comunicació Audiovisual (UPF) i llicenciat en Belles Arts (UB). Creador Artístic Honorífic del Sistema Nacional de Creadores de Arte del FONCA (Mèxic). <http://roc-pares.net/index.html>

Arturo / fito Rodríguez (Vitoria–Gasteiz, 1964). Artista i investigador. Doctor i professor al Departament d'Art i Tecnologia de la Facultat de Belles Arts de la Universitat del País Basc. La seva activitat docent i investigadora se centra en l'audiovisual experimental, el cinema i el vídeo expandit, els processos metodològics de la pràctica artística, el comissariat, així com els encreuaments que s'estableixen entre l'escriptura i l'art. Ha comissariat entre altres mostres: Jaime Davidovich: Morder la mano que te da de comer (2010, Artium); Apología / Antología: Recorridos por el vídeo en el contexto espanyol (editado por CAMEO, 2017); Antoni Muntadas - Elkarrekiko Loturak / Interconexiones (Artium - MamBo, 2019-2020). Realitzador de guions per a cinema i TV, direcció de curts i documentals. Obra audiovisual distribuïda per HAMACA. Exposicions individuals i col·lectives des de 1988. Ha publicat recentment *Los estados de la materia. Relatos de artistas trabajando* (Popurrit, 2021). www.tobogangigante.net

PROGRAMA PÚBLIC – ACTIVITATS

Visites comentades a “Biennal 2064”

A càrrec de Roc Albalat i Jorge Luis Marzo, comissaris

Dissabtes 18 de juny i 10 de setembre de 2022, 12 h

Bòlit_LaRambla

Els deep fakes o el robot rebec. Taller d'intel·ligència artificial aplicada i participativa

A càrrec d'Estampa

A partir de 9 anys

Dissabte 18 de juny de 2022, de 17 a 19 h

Bòlit_PouRodó #MiticultorBolit

El taller consistirà en la producció d'uns avatars, amb capacitat de parla i expressivitat, generats amb intel·ligència artificial a partir de les fotografies dels participants. Amb la col·laboració d'ISEA

Art, recerca i intel·ligència artificial

Conferència a càrrec de Joan Fontcuberta

Dijous 30 de juny de 2022, 19 h

CC La Mercè #BolitPensament

Joan Fontcuberta presenta la seva recerca sobre intel·ligència artificial a Le Fresnoy durant el 2021.

Senderi postís

Conferència a càrrec de Roc Parés

Dimecres 6 de juliol de 2022, 19 h

CC La Mercè #BolitPensament

Al final no hi ha massa diferència entre permetre una beguda produïda industrialment amb una fórmula secreta per entrar en els nostres cossos, que permetre que els algorismes secrets processin el coneixement humà i la democràcia.

Itinerància

La Virreina Centre de la Imatge, Barcelona: 18/10/22 – 12/02/23

Centre de Cultura Contemporània del Carme , València: 2023

Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona

Plaça Pou Rodó 7-9 / 17004 Girona

Dimecres de 10 a 14 h

Dijous i divendres de 10 a 14 h i de 17 a 20 h

Dissabtes d'11 a 14 h i de 17 a 20 h

Diumenges i festius d'11 a 14 h

Bòlit_LaRambla

Rambla de la Llibertat, 1 / 17004 Girona

De dilluns a divendres de 9 a 20 h

Dissabtes de 9 a 14h i de 15 a 20 h

Diumenges i festius de 9 a 14 h

Més informació

info@bolit.cat 972427627 www.girona.cat/bolit

Descarrega d'imatges i programa

<https://nextcloud.ajgirona.org/index.php/s/PgZx83TBFKkGiGR>

Ho organitzen:

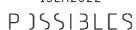

Amb el suport de:

Hi col·laboren:

ISEA2022

Ho patrocinen:

BÒLIT, CENTRE D'ART CONTEMPORANI, GIRONA
info@bolit.cat / 972427627 / www.girona.cat/bolit

